

DİLAVER ÖZTÜRK

GECEYE MATEM BEYİTLERİ

Solgun çiçeklere özeniyordu gece
Umutsuz ışıklarla bezeniyordu gece

Çöl yangınlarında arıyordu tufan suyunu
Terk ediyordu her seferinde yine insan soyunu

Uzaklara bakıyordu yine hoyrat hoyrat
Acılara gülüyordu yine duygusuzca bayat bayat

Ufuklar da düşler gibi uzak
Yıkık düşüşlerle her yer tuzak

Matem ağaçları yayılmış şehrin her sokağına
Kurtulmak istercesine sarılmışız umutsuzluk ağına

Çalılı düşüncelerine her gün işkilleniyordu
Çürümüş tasaların kokusu burnundan hiç gitmiyordu

Bitmeyen hengame içini kanatıyordu
Alev sözcükler içinde sürekli yankılanıyordu

Kızgın kargalar leşlerine çöreklenmişti
Akbaba yalnızlığıyla yine intikama yeltenmişti

Deniz mehtaba doyacaktı sözün eri
Ta ki mehtaba yine çatmıştı kanatlı iki serseri

Yoldan geçenler yerlerde hep bir ümit arıyordu
Gün geçtikçe çaresizlik onlara haykırıyordu

Çaresiziz baht gecesinin mehtabında
Pervaneyiz aşk mumunun etrafında